

Oli pölmurukunnuksi, maaseisluun 19 päivä, se päivä oli aamusta alkaen erilaistampi kuin muut.

Aamun raastaessa säimeiset fauto-
ret häipyivät taivaan kannella ja pö-
katosi puuden talvojen taakse. Tai-
vaan punertavalle kannelle piirsi
aurinko ja koko maailma tulvatti
si valoa tähteen. Yön valoa sei-
voitella ja aamun hämäräyys wa-
domus.

Tällä oli melkoista ja aamulla
vainain. Käihä näyttivät iloista
ja reippailta ja vaihilla heil-
lä näytti seuran sama päämää-
nä, eli seivat malhalla rehellä.
Kokoa oliin Palovaaralla iloisesti pu-
hella nuorisoyoukko joka kuumitte-
li parasta kulkutista Kalliojärvelle,
ja mitta löysi kättään koko jouk-
ko muorta väheä, kuumasta kul-
hansa Palovaaran aiken joitaki
köhti Synkkää luusikkoa ja koki-
ti Kalliojärveä.

Eteen tuli pikku pulma varinkin
tytöille. Olin pitänyt karkia iso mä-
ni mutta kun se mäkipää puut-
ti oli turvautettava muikin. Kii-
nsihin. Parvaana rakkainna näyt-
ti seuran hävेलminen. Tytöt seivat

lukset mainalonsa ja minä sitä sitten
hiljalleen eteenpäin haivallisiin.
Tainpa joku poikakin nähdä ja
hinnat paikat. Jusbikontti, kypset
ja kaulut seivat wäitä pullollaan,
ja sen muoksi malhanteko sii nähen
vaivallista.

Saavuttiiin järvelle. Etten auleni ihas-
tuttava yllätys. Viltan pojat seivat
khuul iton waurumajan ja siwä
mustis odotti majan edessä sen
kyltettäjä, kun alkubankuus oli sei-
tettu, aulliin sulkiminen. Järvellä
näytti puuhaa seivan järvelle.
Julka onki, ken hainas jäätä, mikä
koyjaili jikkilä, kaitilla aika ku-
lui muuvassti. Kalakin köi, mutta
se oli sitten si ana kenen onkea. Per-
killä tain olla kulleita veden amaa-
ilman kaurra, kun sai nerratukisi
kolme melkoista kalaa vonkalella.
Toiset seivat mulla näjyrjätän.

Kun kolojen nerraminen ei enää
kimmastanut, kolo järkke riuosi
vantaan ja yllätysenä sulkimiehil-
le sei rannalla edellamarra hyy-
ryävä kalvopannu. Ja sehoi mais-
tyi kysäle.

Kauvin jälkeen seivat kaitli taas
mutta intoa täynnä. Sitä täy-
tyi puuhaa jonnekkin ja pian her-

11
rasmieskilpailut eivät tyydytä rauk-
dista. Sen kilpailun voitti Vappu.
Taas perisi kauniparuu ja mak-
kara tirin musiista.

Kuuli selkäräpiitä kauniina kirkai-
su. Joulun miikkaan ei ilmesty-
nyt tuntea, mutta miten ja mis-
tä se ei miikkaan tullut sitä ei ku-
laan kiennyt. Kaikki pohjivat kuu-
wa se mautei se se mutta valkai-
ma ei kynnnyt. - Ja sitä se sit-
ten alkoi se kunnista. Niska ei
märkä melkein kaikilla kello enem-
män kello vähemmän

Ja filmattuihin nolla. Valokuva ka-
mera räpsähtäviä aina nähtä
näitä. Juhloissa perustettiin kuu-
kummeimmat filmittävät. Ja ku-
likinhan mitä hyviä kuvia, toi-
nen toistaan parempia.

Taas ei kukaan ailes ja taas mak-
kara tirinä musiista. Ryhmä
hiihtäviä nähtävilleen ja natsat-
kaan eivät vaarimet kitoa kyo-
mistä. Teinettomuuden tunteita
ei kukaan joutunut kiltiin ja
joulunäköistä tunteita. Kaikki van-
hanajan' hauskaa seikit kunnasta ja
hauskaa se. Joulussa nähtäviä ko-

henaita 9 €,
silloi wamantaa jo illta ja yleensä.
tuumin kesään kanyat kenttiin,
reppuun ja laukkuun. Ja hella
vaatti maaten pari kotti Paas-
naaraa.

Kaikki sukkivat hiyaana ja
naryneina mutta onnellisina.

Kaikki olivat pyytäneitä kun reiki
oli suunniteltu

Ja kun yö oli mennyt joitain
vaamu. Muistona reikettä kaikkilla
oli kipeät jalat, mutta si se
tautiä hidastanut, vaan naves-
sellen muistettiin suunniteltua re-
kiä.

Sinj. Anna Jakkonen